

РЕШЕНИЕ

№ 6774

гр. София, 17.11.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 75 състав,
в публично заседание на 04.10.2021 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Силвия Житарска

при участието на секретаря Наталия Дринова, като разгледа дело номер **4097** по описа за **2021** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 268 от Данъчно – осигурителен процесуален кодекс (ДОПК).

Образувано е по жалба на М. Р. Е. срещу Решение № ПИ – 115/12.04.2021г., издадено от директора на ТД на НАП – [населено място], в частта в която е оставена без уважение жалба вх. № 94-М-248/02.04.2021г. срещу Разпореждане № С210022-137-0002375/ 26.03.2021г. на публичен изпълнител при ТД на НАП – [населено място], с която е отказано отписване по давност на публични вземания.

В жалбата се излагат доводи за изтичането на петгодишния срок по чл. 171, ал.1 от ДОПК по отношение на процесните публични вземания. Релевират се съображения, че с постановление за налагане на обезпечителни мерки пет годишния давностен срок на посочените в него задължения не е бил прекъснат, тъй като за наложените обезпечителни мерки не е бил уведомен.

Ответникът по жалбата счита същата за неоснователна, като се придържа към мотивите на оспорваното решение.

Административен съд София - град, след като обсъди изложените с жалбата основания, прецени становищата на страните и събраните по делото доказателства, намира за установено следното от фактическа страна:

Образувано е изпълнително дело[ЕИК]/2016г. по описа на ТД на НАП – [населено място], което има за предмет събиране на публични задължения, установени в тежест на М. Р. Е.. Задълженията са във връзка с дейността на жалбоподателя като едноличен търговец – за данък върху доходите на ФЛ, данък върху доходите от трудови и

приравнените на тях правоотношения, здравно осигуряване, универсален пенсионен фонд, ДОО, както и за наложени му глоби за нарушения по ЗДвП и такси в полза на съдебната система, подробно описани в съобщение за доброволно изпълнение по чл.221 от ДОПК № С160022-048-0128756/20.12.2016г. в таблица от ред №1 до №24 вкл. През 2018г., 2019г., и 2020г. са издадени разпореждания за присъединяване на публични задължения, представляващи глоби и данъци, индивидуализирани по вид и размер в разпорежданията.

С постановление за налагане на обезпечителни мерки с изх. № С160022-022-0056869/20.12.2016г., е наложен запор върху сумите по банковите сметки на М. Е., за което са изпратени запорни съобщения изх. № С160022-003-0315563, С160022-003-0315564, С160022-003-0315566, С160022-003-0315567, С160022-003-0315568 от 20.12.2016г. до съответните банки.

С постановление за налагане на обезпечителни мерки е наложен запор върху всички безналични ценни книжа, притежавани от М. Е., за което е изпратено запорно съобщение изх. № С160022-109-0055108/20.12.2016г. до Централен депозитар АД.

През 2020г. е наложен запор върху МПС, собственост на жалбоподателя.

Запорните съобщения до банките са получени на 21.12.2016г. от [фирма]; от Първа инвестиционна банка АД, от [фирма], от У. Б., от Ю. България АД и О. АД.

На 25.03.2021г. публичния изпълнител изпратил до М. Е. на електронната му поща Съобщението за доброволно изпълнение от 2016г., Постановлението за налагане на обезпечителни мерки от 2016г. и Постановлението за налагане на обезпечителни мерки от 2020г.

С молба вх. № С210022-[ЕГН] от 25.03.2021г. на М. Е. е поискано от публичния изпълнител да се отпишат вземанията по изпълнителното дело. В тази връзка е издадено разпореждане № С210022-137-0002375/26.03.2021г. на публичен изпълнител при ТД на НАП – [населено място], с което е частично уважена молбата за отписване на публичните вземания. Публичният изпълнител е приел, че не е изтекъл предвидения в закона давностен срок и е отказал да прекрати изпълнителното дело за събирането на вземания описани от 1 до 25 ред в таблицата на разпореждането л.15-16 от делото.

По реда на чл. 267 ДОПК е подадена жалба вх. № 94-М-248/02.04.2021г. до директора на ТД на НАП – [населено място], с който се обжалва разпореждането на публичния изпълнител, в частта, с която е отказано отписване на вземанията от ред 1 до ред 25. Постановено е оспореното Решение № ПИ – 115/12.04.2021г. на Директора на ТД на НАП – [населено място], с което е уважена жалбата по отношение на глоба по електронен фиш № М574397/15.08.2017г., а в останалата част жалбата е оставена без уважение.

При така установените факти, Административен съд София - град достига до следните правни изводи:

Жалбата е процесуално допустима, като подадена в срок и от надлежна страна – длъжник в производството по принудително събиране на публични вземания, против решение, издадено на основание чл. 267, ал. 2, т. 5 ДОПК, което съгласно чл. 268, ал.1 от ДОПК подлежи на съдебен контрол за законосъобразност в оспорваната част, а именно за вземанията от ред 1 до ред 25 на Разпореждане № С210022-137-0002375/26.03.2021г., за които е отказано отписването им поради настъпила давност.

Съгласно чл.160, ал.2 ДОПК съдът преценява законосъобразността и обосноваността

на обжалваното решение, като преценява дали е издаден от компетентен орган и в съответната форма, спазени ли са процесуалните и материалноправните разпоредби по издаването му.

Решението е издадено от компетентния орган по чл. 267, ал. 1 ДОПК - директора на ТД на НАП – [населено място] и в изискуемата писмена форма. Същото е мотивирано, като в производството по издаването му не са допуснати съществени процесуални нарушения, които да обосновават самостоятелно основание за отмяна.

Съгласно чл. 162, ал. 2, т. 1, т. 5 и т. 9 ДОПК публични са държавни вземания за данък, глобите и лихвите, начислени по реда на чл. 175, ал. 1 ДОПК. В този смисъл процесните вземания представляват публични държавни вземания.

На основание чл. 171, ал. 1 ДОПК публичните вземания се погасяват с изтичането на 5 - годишен давностен срок, считано от 1 януари на годината, следваща годината, през която е следвало да се плати публичното задължение, освен ако в закон е предвиден по-кратък срок.

Съгласно чл. 172, ал. 1, т. 5 ДОПК давността спира с налагането на обезпечителни мерки. В случая е издадено Постановление № С160022-022-0056869 от 20.12.2016 г., с което на данъчния длъжник е наложена обезпечителна мярка – запор върху вземания на длъжника от банки. Съгласно чл. 202, ал. 1 ДОПК запорът върху се извършва чрез връчване на запорно съобщение на банките, като запорът се смята наложен от часа в деня на връчване на запорното съобщение на банката. По делото са представиха доказателства, неоспорени от жалбоподателя, от които се установява връчването на запорното съобщение до, респ. налагането на обезпечителната мярка. Ето защо няма пречка да не се приеме, че въпросното съобщение е произвело предвидения в закона ефект на спиране на давността. Доколкото по делото липсват доказателства, че към настоящия момент обезпечителните мерки са отменени, то следва да се приеме, че давността е спряла да тече. В този смисъл към настоящия момент не е изтекъл срока по чл. 171, ал. 1 ДОПК.

Предвид изхода на делото и на основание чл. 161, ал. 1 ДОПК ТД жалбоподателят следва да заплати на НАП – [населено място] разноските за юрисконсултско възнаграждение в размер на 80 лева, доколкото не представя списък за по – голям размер.

По изложените съображения и на основание чл. 160, ал. 1, предл. последно ДОПК, Административен съд София – град, III-то отделение, 75 - ти състав,

Р Е Ш И:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на М. Р. Е., ЕГН [ЕГН], от [населено място], кв. О. купел, ул.692-ра, 012, ет.04, ап.13, със съдебен адрес [населено място], [улица] против Решение № ПИ – 115/12.04.2021г., издадено от директора на ТД на НАП – [населено място], с което е оставена без уважение жалба вх. № 94-М-248/02.04.2021г. срещу разпореждане № С210022-137-0002375/26.03.2021г. на публичен изпълнител при ТД на НАП – [населено място], в частта, с която с която е отказано отписване по давност на публични вземания от ред 1 до ред 25.

ОСЪЖДА М. Р. Е., ЕГН [ЕГН] да заплати на Териториална дирекция на Национала агенция за приходите – [населено място] сумата в размер на 80,00 лева, представляваща направени по делото разноски за юрисконсултско възнаграждение.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване.

СЪДИЯ: